Akademicki Związek Sportowy — Kraków

Sekcja Narciarska

Sezon 1933/34

Sprawozdanie S. N. A. Z. S.

Krakowskiego za sezon 1933/34.

Sprawozdanie za sezon 1932/33 zakończone zostało programem ogólnym następnego roku. Program ten w zupełności został wypełniony, i bez przesady śmiało możemy powiedzieć, że mało jest w Polsce klubów narciarskich, które mogłyby się takiemi wynikami pracy poszczycić. W sezonie zimowym 1933/34 Sekcja Narciarska A. Z. S-u Krakowskiego zorganizowała poza całym szeregiem kursów, wycieczek i zawodów, Centralny Instytut Wyszkolenia Narciarskiego A. Z. S-ów w grudniu w Zakopanem i pierwsze w Polsce Międzynarodowe Akademickie Mistrzowstwa Narciarskie w dniach od 2-go do 4-go lutego w Rabce. Ten rok narciarski ze względu na tą wielką imprezę Międzynarodowych Zawodów jak i Instytutu Wyszkolenia Narciarskiego uważać możemy jako jeden z najważniejszych w rozwoju i pracy Sekcji Narciarskiej A. Z. S. Kraków.

Wszystkim tym, którzy dopomogli nam w realizowaniu zamierzeń naszych i celów na tem miejscu najserdeczniejsze składamy podziękowania.

Władze Sekcji.

Dnia 19 października 1933 r. odbyło się Walne Zebranie Sekcji Narciarskiej, na którem po wysłuchaniu sprawozdania ustępującego Zarządu i udzielenia jemu absolutorjum ukonstytuował się nowy Zarząd w następującym składzie:

Prezes: Mg. Zygmunt Bośniacki, wice-prezes: Dr. St. Wajda i Mg. Christoff Otto, sekretarz i kierownik propagandy: Włodzimierz Zemanek, skarbnik: Włodz. Bukowski, gospodarz J. Cybulski, kier. Oddziałów: M. Naparzewski, kier. sportowy: Z. Płonka, kier. turyst.: Z. Kapusta, kier. wyszkolenia: M. Maurizio. Członkami Zarządu zostali: G. Bielański, Z. Danielak, J. Stella-Sawicki J. Szenhakówna, T. Woźniakiewicz.

Wyszkolenie.

Zaraz z początkiem sezonu zorganizowała Sekcja celem zaprawy narciarskiej gimnastykę, która odbywała się od dnia 8-go listopada dwa razy w tygodniu (środa i sobota od godz. 7-mej do 8-mej wieczór) w sali Ośrodka W. F. prowadzona przez instruktorów W. F. Następnie spowodu braku opadów śnieżnych w Krakowie członkowie Sekcji urządzali cały szereg suchych treningów w listopadzie i z początkiem, grudnia, przeważnie udając się na Bielany i do Tyńca.

W dniach 4—6-go grudnia odbyły się w lokalu A. Z. S-u wykłady dla kandydatów na sędziów okręgowych, zorganizowane przez A. Z. S Wykłady te wygłosili: Mgr. Bośniacki, Dr. Wajda i Mgr. Christoff. Dnia 7-go grudnia odbył się egzamin. Komisję egzaminacyjną stanowili: Mgr. Bośniacki, Dr. Wajda i Mgr. Christoff.

Celem ujednostajnienia metod nauczania jazdy na nartach urządził Krakowsko-Śląski Okręgowy Związek Narciarski z inicjatywy członków Zarządu A Z. S. pokaz wzorowego prowadzenia kursu, w dniu 17-go grudnia w Zwardoniu.

Od 24-go grudnia zorganizowany został przez S. N. A. Z. S. Kraków Centralny Instytut Wyszkolenia A. Z. S-ów w Zakopanem z siedzibą w willi „Marjówka" na Antołówce, prowadzony przez instruktorów Polskiego Związku Narciarskiego. Program kursów był następujący: 24 — 26 grudnia 1933 kurs świąteczny, od 26 grudnia do 1 stycznia 1934 kurs dla początkujących i kurs dla kandydatów na instruktorów, urządzony przez A. Z. S. jako oficjalny kurs instruktorów P. Z. N-u.

Na kursie instruktorskim szkoliło się 22 narciarzy. W dn. 30-31 XII. odbył się egzamin teoretyczny i praktyczny Komisję egzaminującą stanowili: Mgr. Z. Bośniacki, Mgr. O. Christoff, M. Mauriz o i mgr. L. Zylberman. Na 22 uczestników 14 zdało na instruktorów, 4 na przodowników a 4 n ezdało egzaminu.

Dnia 31-go grudnia 1933 na zakończenie kursu instruktorskiego odbyły się zawody o odznakę za sprawność P. Z. N. Startowało 28 zawodników.

Od 2-go do 7-go stycznia 1934 kurs dla początkujących kurs dla wprawnych i obóz treningowy dla zawodników.

Od 8-go do 14-go stycznia 1934 kurs dla początkujących.

Od 25-go grudnia założony został obóz narciarski na Bukowinie, który prowadził Jan Gdowski, administracją zajmowała się p. Janina Pietraszewska, uczestników 15.

Kurs jazdy terenowej prowadził kol. Z. Kapusta, przy udziale 14-u uczestników. Odbyto następujące wycieczki:

3. I. Kamienista, 4. I. Siwa Przełęcz, 5. I. Kamienista, 5. I. Przez Ornak do Chochołowskiej Doliny i Zakopanego, 6. I. z Zakopanego na Halę Pyszną, 7. I. na zakończenie kursu przejście przez Czerwone Wierchy do Hali Kondratowej i Zakopanego.

Sport.

Dnia 17-go grudnia 1933 zorganizowała Sekcja Narciarska A. Z. S. Kraków pierwsze zawody narciarskie w Zwardoniu. Bieg ten o charakterze zjazdowym prowadził z pod Rachowca do Zwardonia. Startowało 28 zawodników z klubów Okręgu Krakowsko-Śląskiego, Warunki śnieżne dobre. Wyniki biegu były następujące:

1. Maurizio Marjan (S. N. A. Z. S. Kraków) czas 1,01
2. Wojsz Henryk (W. S. V. Katowice) „ 1.02,5
3. Wiśniowski (S. N. P. T. T. Żywiec) „ 1.03,2
4. Płonka Z. (S. N. A. Z. S. Kraków) „ 1.05,2
5. Sroka J. (S. N. P. T. T. Biała) „ 1.09
6. Jurzak (S. N. P. T. T. Biała) „ 1,10

Sędziowali G. Bielański, O. Christoff, J. Cybulski i Dr. St. Wajda,

Dnia 31 grudnia 1933 S. N. A. Z. S. Kraków zorganizowała w Zakopanem bieg o odznakę za sprawność P. Z. N. Trasa prowadziła: Antołówka, Pardołówka, Antołówka. Startowało w biegu na 12 km. 28 zawodników, z czego 25 zdobyło odznaki bronzowe a trzech odznaki srebrne. W biegu na 8 km. pań startowało 10 zawodniczek, wszystkie zdobyły odznaki bronzowe. Sędziowali: Mgr. Otto Christoff, M. Maurizio i Z. Płonka. Warunki śnieżne mimo lekkiej odwilży dobre.

Dnia 1-go stycznia na wielkim konkursie skoków w Głębcu, S. N. A. Z. S. Kraków reprezentuje Tadeusz Sykała, zajmując 3-cie miejsce (nota 201,1).

Na mistrzostwa okręgu krakowsko-śląskiego w dniach od 18-go do 21-go stycznia 1934 wyjeżdżają zawodnicy A. Z. S-u Konkurs skoków nie odbył się. W próbnych skokach Sykała osiągnął 25. i 35 m. a Skotnicki 23 m.

W dniach od 2-go do 4-go lutego 1934 odbyły się w Rabce pierwsze Międzynarodowe Akademickie Narciarskie Mistrzostwa Polski zorganizowane przez Sekcję Narciarską A, Z. S. Krakowskiego. W zawodach tych wzięło udział 156 zawodników w tem 36 zawodników i zawodniczek zagranicznych z Norwegji, Łotwy, Estonji i Jugosławji. W ostatniej chwili przybyła oficjalna delegacja studentów niemieckich, która jednak udziału w zawodach nie wzięła, reprezentując tylko pierwszy raz na zawodach akademickich polskich młodzież niemiecką.

Nad zawodami powyższemi protektorat objąć raczył Pan Minister Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej Józef Beck. Komitet honorowy stanowili: Inż. Bobkowski Aleksander Wiceminister Komunikacji, Prezes P.Z.N., Dr. Bolland Arnold Dyr. W. S. H., Dr. Goetel Walery Prezes i Kurator A. Z. S., Dr. Kaden Kazimierz, Dr. Kaplicki Mieczysław Prezydent stoł. król. miasta Krakowa, Kawałkowski Aleksander Naczelnik Wydziału Min. W. R. i O. P. Płk. Kiliński Władysław Dyrektor P. U.W. F. i P. W., Dr. Kwaśniewski Mikołaj Wojewoda Krakowski, Narbut-Łuczyński Aleksander Gen. Brygady, Dr. Maciszewski Feliks Nacz. Dyr. Banku Gosp. Krajowego, Dr. Maziarski Stanisław JMG. Rektor Uniwersytetu Jagiell. Dr. Rogalski Tadeusz Dyr. S. W. F. Sokołowski Seweryn Wicedyr. Gab. Min. Spraw Zagr., Stypiński Józef Naczelnik Wydz. Szkół Wyższych Min. W. R. i O. P. Inż. Takliński Władysław JMG. Rektor A. G., Płk. Ulrych Juljusz, Weiss Wojciech JMG. Rektor A. S. P., Płk. Wójcicki Aleksander, Ks. Żongołłowicz Bronisław Wiceminister W. R. i O. P.

Komitet Organizacyjny Zawodów: Mgr. Bośniacki Zygmuut Prof. Borkowski Zygmunt, Bukowski Włodzimierz, Cybulski Jan, Inż. Czyżewski Mieczysław, Mgr. Christoff Otto Danielak Zbigniew, Gruszczyński Włodzimierz, Maurizio Marjan, Płonka Zbigniew, Sawicki-Stella Jan, Sykała Tadeusz, Szenhakówna Jadwiga, Dr. Wajda Stanisław, Witkowska Zuza., Woźniakiewicz Tadeusz, Wessely Franciszek, a z ramienia Centrali A. Z. S-ów Malinowski Stanisław i Siwik Adolf.

W organizacji zawodów niosła wydatną pomoc Sekcja Narciarska Związku Ogniska Podhalan w Rabce.

Dnia 1-go lutego o godz. 18-tej odbyło się losowanie numerów startowych i odprawa zawodników. Dnia 2-go lutego zaczęły się zawody biegiem zjazdowym ze szczytu Maciejówki o godz. 11-tej przedpołudniem. Różnica wzniesień około 500 metrów, przy długości 1.500 m. W biegu tym startowało 54-ch zawodników. Wyniki biegu następujące:

1.	Woyna Stanisław A. Z. S. Gdańsk	czas	1,05.5
2.	Głodkiewicz Mieczysław T. T. N. Kraków	„	1,09
3.	Chlipalski Lesław Sokół Lwów	„	1,09,5
4.	Hermanowski A. U. S. Ryga Łotwa	„	1,11,5
5.	Mussic Ljuban Lublana A.S.E. Jugosławja	„	1,17
6.	Fajkosz Hipolit Czarni Lwów	„	1,21,5
7.	Skotnica Jerzy A. Z. S. Cieszyn	„	1,22
8.	Mieszkowski Wiktor A. Z. S. Gdańsk	„	1,23
9.	Kozdruń Mieczysław T. T. N. Kraków	„	1,25
10.	Curuś-Bachleda Józef Wisła Zakopane	„	1,28

Poza konkursem najlepszy czas osiągnął Schindler Jan Wisła Zakopane 0,54. i Zając Karol Sokół Zakopane 1,02. Komisję sędziowską stanowili. Prof. Borkowski, Mgr. Christoff, inż. Czyżewski i Dr. Wajda.

Na metę biegu zjazdowego dowiózł gości barwny korowód góralskich kumoterek z orkiestrą.

W drugim dniu zawodów odbył się bieg otwarty i do kombinacji na trasie 16 km. oraz bieg pań na trasie 8 km. Trasa biegu 16 km. technicznie bardzo trudna o typie norweskim prowadziła z parku zakładowego na Pasiekę przez Krzywą do Ponic w stronę Tatarowa na szczyt Maciejówki, następnie przez Słone do mety w parku zakładowym. Z powodu ciężkiej trasy wymagającej od zawodników dużej wytrzymałości i technicznego opanowania ze startujących 62 zawodników ukończyło bieg tylko 45. Wyniki w biegu do kombinacji były następujące:

1. Mussic Ljuban A. S. O. Jugosławja czas 1,24,58
2. Tesseyre Andrzej K. T. N. Lwów „ 1,27,04
3. Gruzitis Edgards U. S Ryga „ 1,27,10
4. Żytkowicz Władysław T. T. N. Kraków „ 1,28,31
5. Głodkiewicz Mieczysław T. T. N. Kraków „ 1,28,39
6. Priversek Toncek A. S. O. Jugosławja „ 1,29,16
7. Lankosz Józef K. T. N. Lwów „ 1,29,49
8. Stankiewicz Wiktor A. Z. S. Wilno „ 1,31,39
9. Matlak Marjan Sokół Lwów „ 1,32,39
10. Bandura Włodz. S. N. Wisła Zakopane „ 1,33,30

Wyniki w biegu otwartym na 16 km. były następujące:

1. Woyna Stanisław A. Z. S. Gdańsk czas 1,21,01
2. Koch Edward P. T. N. Przemyśl „ 1,23,13
3. Kaneps Paul U. S. Ryga „ 1,23,17
4. Starkiewicz Mieczysław A. Z. S. Wilno „ 1,26,33
5. Riekstins Albert U. S. Ryga „ 1,26,47
6. Kawa Franciszek A. Z S. Warszawa „ 1,27,05
7. Korsak-Zaleski Michał A. Z. S. Warszawa „ 1,28,13
8. Fajkosz Hipolit Czarni Lwów „ 1,28,57
9. Mieszkowski Wiktor A. Z. S, Gdańsk „ 1,29,14
10. Westfalewicz Stanisław Czarni Lwów „ 1,31,19

Po wystartowaniu zawodników do biegu na 16 km. odbył się start biegu pań na trasie 8. km Trasa biegła z parku zakładowego przez przełęcz Banie i Grzebień pod skocznię ze zjazdem na Słone, następnie biegiem płaskim wzdłuż Słonki do mety w parku zakładowym. W biegu startowało 12 zawodniczek i wszystkie bieg ukończyły.

Wyniki:

1. Ławrynowiczówna Halina „Ognisko Wilno czas 44,26
2. Burhardtówna Halina „ „ „ 45,49
3. Ciekurs Johanna U. S. Ryga „ 47,23
4. Galicówna Zofja A. Z. S. Warszawa „ 50,16
5. Łazówna Bronisława A. Z. S. Lwów „ 50,28
6. Wysocka Zofja A. Z. S, Warszawa „ 50,31
7. Sędzimirówna Janina A. Z. S. Kraków „ 50,43
8. Gallówna Irena A. Z. S. Cieszyn „ 51,04

9.	Pollachówna Gertruda A. Z. S. Cieszyn	„	51,37
10.	Firuzek Elżbieta A. Z. S. Cieszyn	„	56,09
11.	Teleżyńska Zofja A. Z. S. Cieszyn	„	56,23
12.	Pilchówna Anna A. Z. S. Cieszyn	„	57,06

W niedzielę dnia 4-go lutego odbył się na skoczni na Grzebieniu konkurs skoków otwarty i do kombinacji. W konkursie skoków otwartym pierwsze miejsce zajmuje zawodnik norweski Eie S. Nils zdobywając 111 punktów, skoki długości 34 i 38 m. Miejsca następne w konkursie skoków otwartym zajęli:

2.	Lankosz Józef K.T.N. Lwów dł. skok,	34.5		36.5	
3.	Bandura Wł. Wisła Zakopane	37		36	
4.	Kozdruń Mieczysław T.T.N. Kraków	38		36.5	
5.	Głodkiewicz Mieczysław T.T.N. Kraków	34.5		35,5	
6.	Żytkowicz Władysław T.T.N. Kraków	30		29.5	
7.	Stankiewicz Wiktor A.Z.S. Wilno	28		28	
8.	Skotnica Jerzy A.Z.S. Cieszyn	23.5		23	
9.	Karczewski Jerzy A.Z.S. Lwów	31	up	31	
10.	Turski St. Z.H.P. Lwów	30.5	up	28	
11.	Tesseyre Andrzej K.T.N. Lwów	31		32	up
12.	Umiastowski Wł. A.Z.S. Wilno	26		27	up
13.	Sykała Tadeusz A.Z.S. Kraków	34.5	up	30,5	up
14.	Rajski Andrzej Wisła Zakopane	29	up	29.5	up
15.	Music Ljuban A.S.O. Jugosławja				
16.	Priversek Tone A.S.O. Jugsławja				

Poza konkursem z ograniczonego rozbiegu osiągnął Nils Eie Norwegja skok 44 m, a Schindler Jan (Wisła Zakopane) 46 m. Z nieograniczonego rozbiegu Schindler Jan osiągnął skok o długości 47 m., a Nils Eie 48 m., ustanawiając rekord skoczni rabczańskiej.

W konkursie skoków do kombinacji pierwsze miejsce zajmuje **Lankosz Józef** — K. **T. N. Lwów** 250 pkt. skoki 30 i 33 m. uzyskując temsamem tytuł mistrza akademickiego na rok 1934. Następnie miejsca w konkursie skoków do kombinacji zajęli:

2.	Tesseyre Andrzej K.T.N. Lwów dł. skok,	26		28 m.	
3.	Żytkowicz Władysław T.T.N. Kraków	29		29	
4.	Głodkiewicz Mieczysław T.T.N. Kraków	28		30	
5.	Bandura Wł. Wisła Zakopane	31		31	
6.	Gruzitis Edgars U. S. Ryga	21		21	
7.	Music Ljuban A.S.O. Jugosławja	25	up	24.5	
8.	Matlak M. Lechja Lwów	22,5		22	
9.	Priversek Tone A.S.O. Jugosławja	20	up	21.5	
10.	Stankiewicz Wiktor A.Z.S. Wilno	21	up	21,5	
11.	Trojanowski A.Z.S. Cieszyn	24		23½	
12.	Hermanowski Askold U. S. Ryga	24	up	23.5	
13.	Umiastowski Władysław A.Z.S. Wilno	23	up	20	
14.	Hementowski A.Z.S. Wilno	24	up	24	up
15.	Skotnica Jerzy A.Z.S. Cieszyn	26	up	23	up

Komisję sędziowską w czasie zawodów stanowili: prof. Borkowski, mgr. Christoff, J. Cybulski, Czyszczoń, inż. Czyżewski, Maurizio, Płonka, Wajda dr., (na skokach zaproszony Gerhard Heilberg Norwegja).

Wieczorem w sali restauracji „Pod Gwiazdą" odbyło się uroczyste rozdanie nagród.

Na uroczystości tej reprezentował wysokiego protektora zawodów Min. Spraw Zagranicznych Józefa Becka radca Stefan Jan Ryniewicz, który w krótkiem przemówieniu podziękował zawodnikom zagranicznym za tak liczne przybycie na Akademickie Narciarskie Mistrzostwa Polski i wręczył najlepszemu zawodnikowi zagranicznemu Norwegowi Nils S. Eie nagrodę Ministra Spraw Zagranicznych Józefa Becka. Następny przemówił imieniem uzdrowiska Dr. Kazimierz Kaden, na którego terenach odbywały się pierwsze międzynarodowe akademickie zawody, a imieniem Akademickiego Związku Sportowego wygłosił przemówienie prezes S. N. A. Z. S. Kraków Mgr. Zygmunt Bośniacki.

Puhar przechodni dla najlepszego zespołu A. Z. S. został zdobyty po raz trzeci przez A. Z. S. Cieszyn przechodząc temsamem na ich własność. Puhar Dyr. P. W. i W. F. pułk. Kilińskiego przyznano zespołowi A. Z. S. Wilno. Puhar Wiceministra Oświaty Ks. Żongołłowicza dla najlepszego zawodnika A. Z. S-u zdobył Woyna Stanisław A. Z. S. Gdańsk. Puhar Dr. Kadena otrzymał Akademicki Mistrz Polski na rok 1934 Lankosz Józef. Puhar firmy „Haug" dla najlepszego zawodnika startującego na smarach tej firmy otrzymał Głodkiewicz M. (TTN Kraków).

W czasie zawodów panowała słoneczna pogoda. Rabka iluminowana i barwnie dekorowana przybrała uroczysty wygląd. Organizacja zawodów wzorowa.

Po rozdaniu nagród odbyła się zabawa towarzyska.

Zawodnicy SNAZS — Kraków udziału w zawodach nie brali zajmując się samą ich organizacją.

Na Mistrzostwach Polski, które odbyły się w Zakopanem w dniach od 8-go do 12 lutego zawodnicy z Sekcji Narciarskiej A. Z. S. Krakowskiego biorą udział tylko w biegu zjazdowym, zajmując 57 miejsce (Zygmunt Kapusta) 6,19,1 61-sze (Płonka Zbigniew 7,49). Trzeci zawodnik S. N. A. Z. S. Kraków Maurizio Marjan, który pierwszy przyszedł do mety został zdyskwalifikowany z powodu minięcia bramki.

Dnia 18-go lutego w biegu T. T. N.-u Turbacz-Rabka o puhar jubileuszowy ufundowany przez Komisję Zdrojową w Rabce startowali następujący zawodnicy A. Z. S. Krakowskiego: Otto Christoff czas 1.18,42, Janusz Kobylański czas 1.21,17, Jan Cybulski czas 1.25,55, Zbigniew Płonka czas 1.26,17, Bielański Gustaw biegu nie ukończył (z powodu złamania narty). Drużyna A. Z. S. Kraków zajęła na tych zawodach 7-me miejsce.

Dnia 25-go lutego odbył się bieg zjazdowy o puhar Beskidów w Szczyrku. Zawody te będące mistrzostwami zjazdowemi Okręgu Krakowsko-Śląskiego a jednocześnie dorocznemi zawodami Wintersportsclubu zostały licznie obesłane przez zawodników naszej Sekcji. Trasa biegu prowadziła z Małego Skrzycznego. Startowało 98 zawodników. W kombinacji alpejskiej mistrzem Okręgu zostaje **Nowotny Gustaw A. Z. S. Kraków.** Miejsce 19-e zajmuje Maurizio Marjan. W biegu zjazdowym zawodnicy A. Z. S-u krak. zajmują następujące miejsca: 10-te Nowotny G. 5,15, 20-te Maurizio M. 5,76, 43-cie 5 Płonka Z. 7,74, 47-me, Kapusta Z. 7,92, 55-te Sykała T. 8,8 59-te Kobylański J. 10,42, 62-gie Cybulski J. 11,57, 64-te Sawicki-Stela J, 12,22, Bośniacki biegu nie ukończył (z powodu złamania nart).

Dnia 4-go marca 1934 r. odbyły się na Hali Gąsienicowej mistrzostwa zjazdowe S. N. A. Z. S. Kraków, oraz międzyklubowy bieg zjazdowy o puhar Dyr. W. S. H. Prof Dra Bollanda. W pierwszym biegu w mistrzostwach zjazdowych S. N. A. Z. S. Kraków. Trasa biegła ze Skrajnej Turni na Halę Gąsienicową. Pierwsze miejsce zajął Nowotny Gustaw w czasie 2,24. Następnie:

2.	Maurizio Marjan	czas	2,38
3.	Bośniacki Zygmunt	„	2,48
4.	Kapusta Zygmunt	„	3,—
5.	Płonka Zbigniew	„	3,—
6.	Sprung Wilhelm	„	3,42
7.	Kobylański Janusz	„	4.09
8.	Bielański Gustaw	„	4,21

Pięciu piewszych zawodników otrzymało pamiątkowe kubki srebrne. Warunki w czasie biegu b. ciężkie, mgła, lód. W czasie tych zawodów zastosowano pierwszy raz start równoczesny.

W drugim biegu, który odbył się tego samego dnia o puhar Dyr. Bollanda trasa biegła z Uhrocia Kasprowego na Halę Gąsienicową. Wyniki w biegu tym były następujące:

1.	Nowotny Gustaw A. Z. S. Kraków zdobywając puhar na własność	czas	1,56
2.	Schindler Jan Wisła Zakopane	„	2,47
3.	Maurizio Marjan A. Z. S, Kraków	„	2,48
4.	Pańkow Mikołaj O. A. Z. S. Kraków		
5.	Brach Wilhelm S. N. P. T. T. Zakopane		
6.	Mrowca S. N. P. T. T. Zakopane		
7.	Neuberg Aleks. A. Z. S. Kraków		
8.	Sprung Wilhelm A. Z. S. Kraków		

Na zawodach o odznakę sprawności w Rozłuczu członek S. N. A Z. S. Kraków J. Stella-Sawicki zdobył złotą odznakę.

Centralny Instytut Wyszkolenia Narciarskiego AZS-ów
Zakopane, 31. grudzień 1933.

Siedziba Kierownictwa Międzynarodowych Akademickich Mistrzostw
Polski. — Rabka, 2. luty 1934.

Meta biegu 16 klm. na Międzynarodowych Akad. Mistrz. Polski
Rabka, 3. luty 1934.

Zawodnicy zagraniczni na Mistrzostwach Polski
(w środku Norweg Eie S. Nils).

Turystyka.

W sezonie 1933|4 SN AZS Kraków urządza szereg wycieczek narciarskich; których spis poniżej podajemy:

12. XI. 1933. Zakopane. Uczestników 12-tu, Prowadzi kol. J. Cybulski.

17. XII. 1933 Zwardoń. Uczestników 13-tu prowadzi kol. Z. Płonka.

17. XII. 1933 Rudawa — Żory — Czerna — Krzeszowice. Uczestn. 7-miu prowadzi kol. Woźniakiewicz.

17. XII. 1933 Babia Góra uczestników 4-ch prowadzi kol. Pietraszewski.

26. XII. 1933 Zakopane. Uczestników 30-tu prowadzi kol. Z. Płonka.

30. XII. 1933 Zakopane. Uczestników 15-tu prowadzi kol. Z. Witkowska.

2. I. 1934 Zakopane. Uczestników 27-miu prowadzi kol. J. Cybulski.

8. I. 1934 Zakopane Uczestników 15-tu prow. kol. Tomaszewski.

2 — 7. I. 1934 Wycieczki w czasie kursu jazdy terenowej; Kamienista, Siwa Przełęcz, Kamienista, przez Ornak do doliny Chochołowskiej i Zakopanego, z Zakopanego na Halę Pyszną, — przejście przez Czerwone Wierchy, Halę Kondratową do Zakopanego.

18 — 21. I. 1934 Wisła na Mistrzostwa Narciarskie Okręgu Krakowsko-Śląskiego. Uczestników 9-ciu, prowadzi kol. J. Cybulski.

27. I — 5. II. Rabka. Uczestników 10-ciu, prowadzi kol. Z. Kapusta.

31. I. — 4. II Rabka. Uczestników 15-tu, prowadzi kol. G. Bielański.

7. — 11. II. 1934 Zakopane na 15-ste Mistrzostwa Polski. Uczestników 9-ciu w tem zawodnicy zagraniczni, prowadzi kol. Z. Kapusta.

10 — 11. II. Zakopane. Uczestników 8-miu, prowadzi kol. Woźniakiewicz.

18 — 19. II. 1934 Nowy Targ — Turbacz — zjazd do Rabki. Uczestników 12-stu prowadzi kol. Z. Kapusta.

24 — 25. II. 1934 do Szczyrku i na Skrzyczne. Uczestników 24-ch, prowadzi kol. Woźniakiewicz.

3 — 4. III. 1934 Zakopane (Hala Gąsienicowa, Liljowe, Kasprowy). Uczestników 27-miu prowadzi kol. Z. Bośniacki.

10 — 11. III. 1934 Babia Góra. Uczestników 9-ciu, prowadzi kol. Z. Płonka.

17 — 20. III. Zakopane (Czerwone Wierchy, Tomanowa, Hala Pyszna, Siwa Przełęcz). Uczestników 5-ciu, prowadzi kol. Sawicki.

24 — 25I. II. 1934 Zakopane (Zawrat, Pięć Stawów Polskich, Roztoka). Uczestników 5-ciu. prowadzi kol. Z. Płonka,
2 — 10. IV. 1934 Pyszna, Błyszcz, Tomanowa, Kamienista, Ornak. Uczestn. 6-ciu prowadzi kol. O. Christoff i Z. Płonka,
4 — 12. IV. 1934 Hala Gąsienicowa, Zawrat, Żółta Turnia, Skrajna Turnia. Uczestników 11-stu, prowadzi kol. M. Maurizio.
2 — 8. IV. Dolina Chochołowska, Rakoń, Rolina Rochacka, Przedni Żeleny, Dolina Smutna, Żelene Sedlo, Spalony Wierch i Wołowiec. Uczestników 7-miu, prowadzi Gdowski.

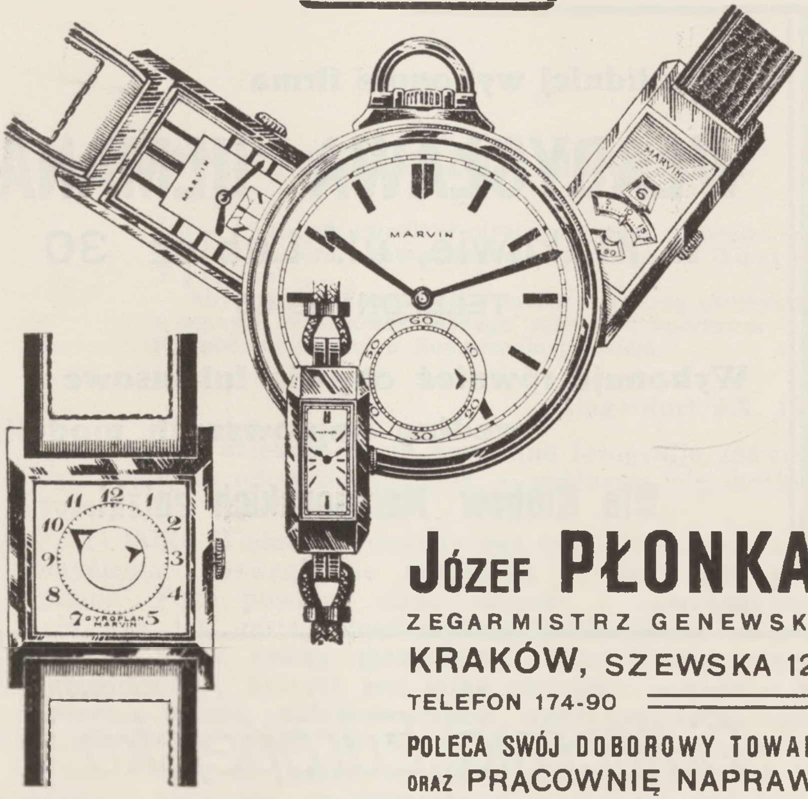
Konkurs fotograficzny. Jak i w roku ubiegłym urządziła sekcja konkurs fotograficzny, w którym zajął pierwsze miejsce p. Kapusta Z., 2 miejsce p. Płonka, 3 miejsce p. Bośniacki, Ogółem nadesłano 48 zdjęć na konkurs.

Sprzęt narciarski. Sekcja zaopatrywała członków w sprzęt narciarski po cenach hurtownych i udzielała porad fachowych przy zakupnie.

Życie towarzyskie. Poza normalnemi zebraniami towarzyskiemi w lokalu Sekcja urządzała dla ożywienia życia towarzyskiego herbatki w lokalu wł. snym oraz zabawy w salach Klubu Społecznego. Podczas Międzynar. Akad. Narc., Mistrzostw Polski urządziła Sekcja w rest. „Pod Gwiazdą" bal z wyborem Miss Rabka i licznemi konkursami i cennemi nagrodami. Po zawodach przyjmowała Sekcja w Krakowie gości zagranicznych, a na pożegnanie urządziła bankiet. Dla gości zagranicznnych urządziła Sekcja wycieczkę do Zakopanego.

Dyżury. Dyżury odbywały się przez cały sezon, codziennie, przyczem frekwencja w lokalu była bardzo ożywiona.

MARVIN

JÓZEF PŁONKA

ZEGARMISTRZ GENEWSKI

KRAKÓW, SZEWSKA 12

TELEFON 174-90

POLECA SWÓJ DOBOROWY TOWAR
ORAZ PRACOWNIĘ NAPRAW

Dla Klubów Narciarskich specjalne sztopery z dokładnością 1/100 sek.

Elektryczne przyrządy do mierzenia czasów

Nowoczesne puhary i nagrody według własnych oryginalnych projektów

Dla Klubów i Członków P. Z. N. znaczne zniżki

O nowoczesnym sprzęcie narciarskim.

Jeden z naszych członków otrzymał list od znanego narciarza, instruktora i zawodnika austrjackiego: p. Gustawa Eglseer.
— Aby umożliwić szerszym rzeszom narciarzy skorzystanie z cennych wskazówek znanego zagranicą sportowca — list ten podajemy niżej w tłumaczeniu polskiem.

Klagenfurt 9 X. 1934.

. . . . . dziękuję Ci za przysłane fotografje, zaś co do Twych zapytań odnośnie do nart — postaram się możliwie wyczerpująco odpowiedzieć.

1) FOKI: Większa wycieczka bez fok jest u nas nie do pomyślenia. Bezwzględnie najlepsze są foki „do przylepiania". Foka powinna mieć długość i szerokość możliwie taką, jak narta. Powierzchnię foki, która ma przylegać do narty należy spreparować odpowiednim smarem impregnującym, których jest kilka gatunków w handlu. Nie wystarcza jednak „nałożenie smaru", trzeba go jeszcze mocno wetrzeć dłonią. Jeśli to będzie dobrze zrobione, możesz zawsze smarować narty na zjazd. Impregnowanie fok jest potrzebne tylko raz: na początku zimy. Sposób zakładania: fokę należy przyczepić do dziobu narty, przyłożyć do powierzchni ślizgowej i dłonią naciskać, poczem po dokładnem naciskaniu, zgóry na dół — raz jeszcze, silnie naciskając „przejechać dłonią", po foce.

Przy pierwszych krokach dobrze przyciskać narty do śniegu, nie odrywając ich od ziemi przy chodzeniu. Przy zdejmowaniu fok, trzeba uważać, ponieważ foki mocno się przylepiają, tak że przy gwałtownem ściąganiu ich mogą się rozedrzeć. Jeśli podczas jednej wycieczki zdejmuje się i spowrotem przylepia foki trzeba je w międzyczasie trzymać w cieple, (najlepiej w kieszeni od spodni). Przy kupowaniu fok uważaj na to, aby włos był krótki i niezbyt miękki. Włos musi spływać równo zgóry nadół. Skóra foki musi być cieńka, gdyż gruba gorzej trzyma. Należy uważać, aby foki nigdy całkowicie nie wyschły, gdy są nieco wilgotne są bardziej miękkie. U nas można dostać foki z pluszu t. zw. „Bergziegenfelle", które również są bardzo dobre; pod górę lepiej trzymają, niż foki oryginalne, lecz gorzej

ślizgają wdół. Obchodzi się z niemi tak samo, jak z poprzedniemi, z tym wyjątkiem, że trzeba je trzymać sucho. Są tańsze. Zasada, która stosuje się do wszystkich gatunków fok: n i g d y n i e s u s z y ć p r z y p i e c u!

Dobre strony fok do przylepiania: silnie i dokładnie przylegają do nart; krótkie zjazdy można wykonać na fokach, gdyż się całkiem dobrze ślizgają, jednak pomału kręcić i nie stosować christiani, od nich foki bardzo się niszczą i nawet mogą się podrzeć.

Foki do przywiązywania dziś już wyszły z użycia ponieważ źle przylegają do nart, przy miękkich gatunkach śniegu tworzą się między foką a nartą grudki śniegu lub lodu. Gdy się zdejmuje fokę, zamiast mieć deski gładko nasmarowane, gotowe do zjazdu—ma się narty zalodzone. Przy trawersowaniu średnio ostrego zbocza, szczególnie przy twardym śniegu, foka się ześlizguje. Wogóle źle się idzie, gdyż zamiast iść na kantach, idzie się na pasach któremi foki są przyczepione do nart.

2) KANTY: kwestja kantów nie jest jeszcze dostatecznie rozwiązana. Myślę, że dopiero metalowa narta tę sprawę rozwiąże, narazie jeszcze do tego daleko! Do Waszych terenów narciarskich, które przypominają nasze „Karawanken“ (ostre zjazdy, holwegi, itd.) byłyby najlepsze kanty stalowe. Kanty stalowe, są to cienkie około 8 milimetrów szerokie lamówki, które są przymocowane po obu stronach powierzchni ślizgowej nart. Waga kantów około 40 dkg. Najważniejszą rzeczą jest dobry montaż. Powierzchnię ślizgową nart należy na obu brzegach wyżłobić specjalnym heblem lub maszynowo, przynajmniej na grubość kantów stalowych. Wyheblowane rowki powinno się zaterować. Kanty muszą leżeć trochę głębiej niż reszta powierzchni ślizgowej i muszą się zaczynać p r z y n a j m n i e j na 5 cm. od końca i dochodzić na 5 cm. do dzioba narty. Następnie sztabki stalowe długie mniej więcej na 30 cm. (im krótsze tem lepsze) należy przyśrubować w tych wyheblowanych rowkach w ten sposób, ażeby wiercić dziury na śrubki przez otwory w kantach. W żadnym wypadku nie należy najpierw wywiercać dziur na śrubki, bo mogą potem otwory nie pasować, co ma bardzo złe następstwa! Z o s t a w i ć 1 m i l i m e t r l u z u m i ę d z y s ą s i a d u j ą c e m i s t a b k a m i k a n t ó w. Kanty tak stalowe — jak i inne, stosować tylko do hickorowych nart. Inne gatunki drzewa nie wyłączając jesionu—są za słabe na kanty Nasi najlepsi narciarze—jak: Hauser, Lantschner, Zogg w Szwajcarji — jeżdżą tylko na stalowych kantach.

Zalety kantów; łatwość i swoboda skręcania i zjazdów na twardym i złym śniegu.

Zadowolenie i satysfakcję—odczuje w tym wypadku tylko dobry narciarz — zwłaszcza na zboczu stromem.

Prócz tego, przy wysokogórskich wycieczkach narciarskich dzięki kantom — częściowo odpada stosowanie raków. Ktoś kto raz spróbował jazdy na kantach, szczególnie na złym śniegu, już ich nie porzuci! Jazda na kantach jest trudna tylko dla tych narciarzy, którzy źle, nieumiejętnie i niechlujnie jeżdżą. Przy zjeździe w stromym terenie, należy ustawić narty możliwie płasko na zboczu (nie kantować!).

Strony ujemne kantów: narty tracą trochę na elastyczności i przy niektórych ewolucjach np. przeskok, skok w terenie, stalowe kanty niszczą górny brzeg nart (można temu zapobiec—zaokrągliwszy je). Kanty „sztuczne" (fibrowe etc.) nie wytrzymują długiego, intensywnego użytkowania, łamią się i szybko się zużywają.

Kanty metalowe z jednego kawałka na całej narcie, są z e w s z e c h m i a r w a d l i w e!

Kanty aluminiowe są wedle mego zdania i ogólnej opinji — za kruche i mogą być używane conajwyżej przez kobiety Dopiero kilkoletnie doświadczenie ujawnia wszelkie braki. Jak dotąd kanty stalowe mają najwięcej zalet, a kto wie, (może się jednak mylę) — czy stalowe narty nie rozwiążą problemu w przyszłości?

3) WIĄZANIA: najważniejszą częścią każdego wiązania są: szczęki (baki). U nas, dobrzy narcarze używają obecnie wyłącznie szczęk przyśrubowywanych na wierzch—nierozsuwalnych. Zaletą ich jest to, że są robione z twardszego metalu—w przeciwieństwie do dawnych szczęk t. zw. wpuszczanych; pozatem mniej osłabiają nartę, niż te ostatnie i dadzą się dobrze dopasować do buta raz na zawsze. U nas można wymagać od szewca ażeby uszył buty stosownie do szczęk. Dobre są też szczęki — przyśrubowywane na wierzch, do regulowania zależnie od wymiaru buta.

Przechodząc do samego wiązania, muszę Ci zastrzec, że zdania wielu wybitnych narciarzy pod tym względem są różne. Szczupłość miejsca nie pozwala mi na szczegółowe omówienie tych spraw — opiszę Ci tylko to wiązanie, którego sam używam przez szereg lat z dobrym skutkiem. Otóż niezależnie od szczęk przyśrubowanych na wierzch, w narcie pod szczęką jest dziura do przewlekania rzemienia tak duża tylko, żeby się w niej zmieścił jeden mocniejszy (grubszy), lub lepiej dwa słabsze (ciensze) rzemienie. Otwór ten jest trochę cofnięta do tyłu — co ma tę zaletę, że skośne działanie siły biegnące w linji od obcasa do tego otworu jest zwiększone, przez co obcas jest silniej przyciskany do narty i but lepiej „siedzi w szczęce"! Rzemienie są ściągnięte zwykłym zamkiem Rakowsky'ego czy innym (n. p. „El-ge"). Tego rodzaju wiązanie nie pozostawia nic do życzenia (pasek idący przez podbicie—jest zbyteczny!) Z a l e t y, t a k i e g o w i ą z a n i a: jest najprostsze i najtańsze łatwe do naprawy, a doskonale spełnia swoje zadanie. Kawałek rzemienia

w plecaku: oto cała reparaturka! Lepiej dać 2 słabsze rzemienie, gdyż istnieje mniejsze prawdopodobieństwo, żeby oba naraz pękły, lub się przetarły.

Ujemne strony przeważnej części innych wiązań: Ze względu na uproszczenie sprawy podaję tylko 2 przykłady—jako pierwszy: wiązanie Thirring, które u nas jest szeroko rozpowszechnione. Składa się ze szczęk przyśrubowanych na wierzch i dwóch sprężyn, które zastępują rzemienie wymienione w poprzednim wiązaniu. Tutaj skośne działanie siły przyciskającej obcas jest jeszcze większe, niż w moim wiązaniu ale teraz rzecz najważniejsza! Co zrobisz, gdy przy jakimś silnym upadku pęknie sprężyna—a zapasowej nie masz? Otworu dla przeciągnięcia rzemienia niema przy tym systemie wiązania! A trzeba dodać, że sprężyny lubią pękać. Następny przykład: wiązanie zdecydowanie złe! Jest ono najbardziej rozpowszechnione — składa się ze zwykłych, na wierzch przyśrubowanych szczęk, od których biegnie rzemień: do obcasa—ale: w linji poziomej! Po pierwsze więc, niema siły przyciskającej piętę (obcas) do narty, a w wypadku pęknięcia blaszki metalowej, która przytwierdza rzemień do szczęk—niema możności naprawienia tak zepsutego wiązania! Wiązanie poprzednio już opisane, którego sam używam, mogę z zupełnym spokojem polecić tak dla turystów, jak i zawodników.

Zresztą u naszych zawodników zaprowadziłem to, że raz w ciągu zimy muszą przedstawiać swój ekwipunek i wtedy zwracam specjalną uwagę na to, czy wiązania odpowiadają stawianym wymaganiom.

Długość i szerokość nart; Obie te rzeczy są uzależnione od: 1) wzrostu i wagi narciarza, 2) od terenu na którym się danych nart używa. Turysta potrzebuje nart krótszych niż zawodnik—zjazdowiec, którego trasa biegu prowadzi bez przeszkód w jaknajkrótszym czasie wdół!

Długość nart mierzy się u nas w ten sposób, że: narciarz stając prosto chwyta postawioną pionowo nartę—za dziób tak, żeby dłonią dotykał dzioba narty. Jeśli przy takiem mierzeniu narta jest o 5 cm. dłuższa, lub krótsza kwalifikuje się ją jako: długą, lub krótką! Ta metoda, nie uległa zmianie nawet w ostatnich latach, w którym to czasie jakość nart, tak się u nas poprawiła, że dorównuje skandynawskim. Krótkich nart powinien używać narciarz, który w stosunku do swego wzrostu—jest lżejszy, albo jeśli teren przedstawia znaczne przeszkody w formie np. lasów, „holwegów", dołów itp. Długich nart należy używać w terenie otwartym. Główna zaleta krótkich nart: łatwiejsza zwrotność; główna zaleta długich nart: spokojny bieg, obliczony na szybki zjazd. Ogólnie można powiedzieć, że narty można mieć tak długie, by nad niemi jeszcze pano-

wać—to znaczy: ażeby na wszystkich gatunkach śniegu móc bez wysiłku—kręcić! Ja np. używam nart turystycznych na 205 cm.; do biegów zjazdowych na 210 cm.; a jeśli znam dobrze teren, naturalnie otwarty, to używam nart na 215 cm. np. w Arlbergu. Przytem zaznaczę Ci, że mam 173 cm, wzrostu. Kobiety nie powinny w żadnym wypadku mieć nart długich! *Raczej krótsze nawet niż normalne.* Co do szerokości nart—to podaję Ci tylko wymiary normalne (tak damskich jak i męskich nart); a więc: łopatka około: 9·5 cm., pod wiązaniem około: 7.5 cm., na końcu: 8 cm, Węższe narty tak w turystyce, jak i w biegach zjazdowych są obecnie u nas nie używane. Łatwiej się przewrócić i za głęboko wcinają się w śnieg. Szersze, niż te które podałem, mogą być używane jedynie przez zawodników—bowiem w turystyce mają tę złą stronę, że przy przejeździe ukosem przez strome zbocze, na twardym śniegu—nogi w kostkach za silnie pracują wskutek tego szybko się męczą. Te szerokości normalne, które Ci podałem—odpowiadają najlepiej moim wymaganiom.

Kijki: u nas używa się przeważnie kijków tonkinowych i t. zw. pieprzów. Kijek powinien być tak długi, żeby wbity w śnieg po talerzyk—dochodził do pachy. Najlepiej jest jeśli uchwyt kijka opleciony jest skórą. Inne modyfikacje zależą od gustu. Pętla powinna być oczywiście odpowiednio szeroka.

INFORMACJE.

S. N. A. Z. S. Kraków — Kościuszki 12, tel. 181 - 44 konto P. K. O. 413.670 — Dyżury od 18—20-tej codzienie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Wkładki obniżone na bieżący sezon do minimum, wynoszą

nowy człon. akadem.	6.25,	bez leg. PZN	3.85
stary „ „	5.25,	„ „ „	2.85
nowy „ nie akademik	7,25		
stary „ „	6.25		

Wkładka członka wspierającego od 10 zł. wzwyż.

Korzyści członków. Członkowie korzystają:

1) Czarna legitymacja PZN upoważnia do nabycia biletu 1000 klm., i 2500 klm. (przez cały rok.) — Pozatem jest spodziewany szereg udogodnień dla członków P.Z.N., przy przejazdach kolejowych. — Przepisy o zniżkach zawarte są w rozkładzie jazdy. Na wycieczkach zbiorowych sekcji zniżki 75% i 80%.

2) na podstawie żółtej legitymacji P. Z. N. z przepustki granicznej do Czechosłowacji w obrębie pasa turystycznego,

3) z wycieczek, raidów, kursów, odczytów, konkursów, urządzanych przez Sekcję,

4) zniżek w sklepach, kinach, i t. p.

5) zniżek autobusowych,

6) z nabywania sprzętu narciarskiego po cenach fabrycznych i fachowej porady przy zakupnie,

7) z wypożyczalni nart,

8) z lokalu, gazet, bibljoteki fachowej, gier,

9) otrzymują bezpłatnie kalendarzyk P. Z. N.

10) otrzymują bezpłatnie sprawozdanie Sekcji.

Wywieszki informacyjne S. N. A. Z. S-u wystawione będą na wystawie P. B. P. „Orbis", Rynek Linja A—B i na U. J. na tablicy A. Z. S-u.

Konkurs fotograficzny. Wzorem lat ubiegłych urządza Sekcja konkurs fotograficzny na temat „narciarski", z nagrodami, format minimalny 9×12. Termin nadsyłania zdjęć 20. III. 1935. Koperty ze zdjęciami z napisem „konkurs fotograf. S. N." z godłem i z nazwiskiem autora w obok załączonej zamkniętej kopercie skierowywać należy do sekretarjatu. S. N. nie bierze odpowiedzialności za nadesłane zdjęcia.

Program na sezon 1934/5.

19. X. 1934	Walne Zebranie Członków S. N. A. Z. S. w lokalu własnym.
20. X.	Otwarcie sezonu zimowego 1934/35 w salach Klubu Społecznego.
21-23. XI.	Wykłady dla kandydatów na sędziów okr. PZN. w lokalu własnym.
24-25. XI.	Egzamin sędziowski okr. w lokalu własnym.
8-9. XII.	Suche treningi w okolicach Krakowa.
15-16. XII.	Wycieczka do Zwardonia, Bieg zjazdowy z Rachowca.
26-31. XII.	Kurs instruktorski PZN. i dla początkujących w Zakopanem.
31. XII.	Zawody o odz. za sprawność P. Z. N. w Zakopanem.
1-6. I. 1935	Kurs dla początkujących i wprawnych w Zakopanem.
6. I.	Propagandowe zawody młodzieży szkolne w Rabce.
7-13. I.	Kurs dla początkujących i wprawnych w Zakopanem.
19-20 I.	Wycieczka na Leskowiec.
26-27 I.	Wycieczka na Klimczok na Mistrzostwa Okr. V. Krak. -Śląsk.
1-3. II.	Międzynarodowe Akademickie Mistrzostwa Polski w Rabce.
9-10 II.	Wyciecka na Turbacz.
16-18 II.	Rajd Babia Góra-Pilsko-Rajcza.
23. II.	Wycieczka do Zakopanego na Mistrzostwa Polski.
2-6. III.	Rajd Nowy Targ-Turbacz-Pieniny.
9-10 III.	Mistrzostwa SN. AZS. w biegach zjazdowych w Tatrach.
16-17 III.	Wycieczka do Zakopanego na Międz. Zawody w Komb. Alp.
16-23 III.	Wycieczka w Karpaty Wschodnie.
31. III	Wycieczka w Tatry dla początkujących i wprawnych.

7. IV. Wycieczka w Tatry dla początkujących i wprawnych.
14. IV. Wycieczka w Tatry dla początkujących i wprawnych,

W razie dobrych warunków śnieżnych w Krakowie zostaną zorganizowane kursa dla początkująch i zawody o odz. za sprawność PZN.

Wszystkie wycieczki organizowane przez SN. AZS. będą prowadzone przez instruktorów i przodowników odznaki górskiej PZN.

We czwartki zebrania towarzyskie w lokalu własnym (bufet. bridge). Goście mile widziani.

Sekcja apeluje do członków: aby brali jaknajliczniejszy udział w imprezach urządzanych przez sekcję; aby po sezonie pierś każdego członka zdobiła odznaka za sprawność i odznaka górska, aby pozyskiwali nowych członków sekcji, aby odwiedzali często lokal klubowy.

Inne Sekcje A. Z. S-u.

W i o ś l a r s k a. Sekcja posiada przystań, tabor wioślarski, natryski, gry sportowe. Organizuje wycieczki, regaty, treningi.

T e n i s o w a. Sekcja posiada korty tenisowe w Parku Krak., trenera, urządza kursa dla początkujących, turnieje

S z e r m i e r c z a. Sekcja prowadzi pod kierownictwem p. Linemana zaprawę dla początkujących i wprawnych szermierzy w sali szermierczej w gmachu Akad. Górniczej przy aleji Krasińskiego.

G i e r r u c h o w y c h. Sekcja urządza w lecie treningi na własnym stadjonie w zimie zaprawę gimnastyczną w sali.

L e k k o-a t l e t y c z n a organizuje zaprawę zimową pod kierunkiem fachowych instruktorów, w lecie treningi na w łasnym stadjonie.

K a j a k o w a organizuje wycieczki, regaty, kursa jazdy kajakiem, żeglarskie, pływackie, ratownicze, ogłasza komunikaty o stanie wody na rzekach. Sekcja utrzymuje bibljotekę. Członkowie mają prawo do 50% zniżki kolejowej na dłuższych wycieczkach oraz do paszportów żeglarskich.

P ł y w a c k a. Sekcja prowadzi w okresie zimowym kursa pływania dla początkujących i treningi dla wprawnych w basenie Y. M. C. A. w okresie letnim na Wiśle i pływalniach.

P i n g p o n g o w a.

S t r z e l e c k a.

Wszystkie Sekcje A. Z. S-u pobierają opłaty bardzo niskie, by uprzystępnić jak najszerszym masom możność korzystania z ich urządzeń,

SPIS RZECZY:

POWIATOWA KOMUNALNA KASA OSZCZĘDNOŚCI

W KRAKOWIE

GMACH I BIURA KASY PRZY ULICY PIJARSKIEJ L. 1.

Powiatowa Komunalna Kasa Oszczędności w Krakowie — największa wśród instytucyj tego typu na terenie Rzeczypospolitej liczy 50 lat swego istnienia. Posiadając całkowitą porękę powiatu krakowskiego za zobowiązania Kasy z tytułu wkładów i ich oprocentowania — cieszy się powszechnem zaufaniem najszerszych sfer ludności miasta i powiatu zwłaszcza, że oszczędności ulokowane na książeczkach Kasy posiadają na podstawie Rozp. Prez. Rzplitej z 13. IV. 1927 r. charakter funduszów ulokowanych z bezpieczeństwem prawnem (pupilarnem).

Objawem powszechnego zaufania, żywotności i rozwoju Kasy jest suma wkładek oszczędnościowych, która w dniu 31 listopada 1934 wynosiła zgórą 25.500.000.— zł. ulokowanych na 30.000 książeczkach oszczędnościowych.

Biura Kasy otwarte stale dla interesentów od godz. 8—14 przyjmują wkładki oszczędnościowe różnych typów począwszy od 1.— zł. wzwyż na najdogodniejszych warunkach.

I tak Kasa przyjmuje wkładki:

w złotych oprocentując je na 5—5$\frac{1}{2}$ %

w złotych w złocie za oprocentowaniem na 4—5—5%

na rachunki czekowe płatne a vista na 4% oprocentowaniem.

Odsetki liczy Kasa od dnia złożenia, aż do dnia podjęcia wkładki, zaś co pół roku narosłe a niepodjęte odsetki dopisuje się do kapitału i oprocentowuje się wraz z kapitałem.

Zebrane wkładki rozprowadza Kasa w formie kredytów hipotecznych i wekslowych celem ożywienia życia gospodarczego powiatu i miasta — popierając rozwój rolnictwa we wszelkich jego gałęziach, przemysłu drobnego i handlu, rzemiosła tudzież akcję ruchu budowlanego. O intenzywności działalności kredytowej Kasy świadczy fakt, że w dniu 31 listopada 1934 r. na pożyczkach hipotecznych i wekslowych ulokowana była kwota zł. 21.500.000. Fundusze rezerwowe Kasy służące w pierwszym rzędzie na zabezpieczenie wkładów oszczędnościowych wynoszą zł. 3.500.000. — ulokowane przeważnie w nieruchomościach.

NAKŁADEM SEKCJI NARCIARSKIEJ A. Z. S.
DRUKARNIA KRAKOWSKA UL. Św. JANA 13. TEL. 144-65